

THE ACADEMY OF MANAGEMENT
AND ADMINISTRATION IN OPOLE

NAUKOWE POGLĄDY NA STRUKTURALNĄ REKONSTRUKCJĘ REGIONÓW

SCIENTIFIC VIEWS ON THE STRUCTURAL RECONSTRUCTION OF THE REGIONS

НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА СТРУКТУРНУ РЕКОНСТРУКЦІЮ РЕГІОНІВ

**Akademia Nauk Stosowanych
Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu**

***NAUKOWE POGLĄDY NA STRUKTURALNĄ
REKONSTRUKCJĘ REGIONÓW***

***SCIENTIFIC VIEWS ON THE STRUCTURAL
RECONSTRUCTION OF THE REGIONS***

***НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА СТРУКТУРНУ
РЕКОНСТРУКЦІЮ РЕГІОНІВ***

Monograph

Edited by Mykola Ohienko

Tadeusz Pokusa

Opole 2022

ISBN 978-83-66567-50-4

Scientific views on the structural reconstruction of the regions. Monograph. Opole: Academy of Applied Sciences Academy of Management and Administration in Opole, 2022; ISBN 978-83-66567-50-4; pp. 173 , illus., tabs., bibls.

Recommended for publication
by the Academic Council
of Academy of Applied Sciences
Academy of Management and Administration in Opole
(Protocol No. 7 of Desember 20, 2022)

Reviewers

prof. dr hab. Marian Duczmal, prof. dr hab. Andrii Zavhorodnii

Editorial Board

*Mykola Ohienko, Tadeusz Pokusa, Alona Ohienko, Kateryna Razumova,
Nataliia Chaika, Oksana Adamenko.*

Publishing House:

Akademia Nauk Stosowanych
Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu,
45-085 Polska, Opole, ul. Niedziałkowskiego 18 tel. 77
402-19-00/01

200 copies

Authors are responsible for content of the materials

ISBN 978-83-66567-50-4

© Authors of articles, 2022

3.1. Historical and social aspects of the development of boxing in Mykolaiv

Історико-соціальні аспекти розвитку боксу в Миколаєві

Миколаївський бокс пройшов майже сторічний шлях - від перших боїв на палубах торгових суден до виступів його найкращих боксерів на Олімпійських іграх. Історія миколаївського боксу наповнена спортсменами та видатними тренерами, що здобули славу своїми високими досягненнями на міжнародних рингах для рідного корабельного краю.

Актуальність дослідження зумовлюється зростаючим інтересом громадськості до персоналій у спорті. Значна частина творчих біографій видатних тренерів і спортсменів уперше стає предметом наукових досліджень. Багато науковців сьогодні звертаються до вивчення питань, пов'язаних із зародженням, становленням і розвитком вітчизняного спорту, спадщиною видатних тренерів та спортсменів.

Історичні етапи становлення та розвитку боксу в Миколаєві було висвітлено в роботах наступних авторів: Аркадьева Д., Долі Г., Животовської В., Кравченка М., Малишева Ю., Мірошніченка Є., Панянчука Г., Первова Г. Багато з вищевказаних авторів у своїх роботах згадували про засновника миколаївського боксу, велику людину, майстра, вчителя, заслуженого тренера України Олега Прокоповича Григор'єва. Його внесок в розвиток миколаївського боксу – це не тільки підготовка високого рівня спортсменів, а й організація бази розвитку боксу, відкриття клубів боксу, проведення міжнародних та всеукраїнських змагань, а також створення школи мужності для підростаючого покоління.

Поглиблене вивчення та аналіз історико-соціальних аспектів розвитку боксу в Миколаєві сприятиме покращенню теоретичної підготовки боксерів та підвищенню мотивації до занять боксом.

Отже, виникає необхідність розробки періодизації становлення та розвитку боксу в Миколаєві та з'ясування його проблем і перспектив.

Мета роботи – здійснити науково-теоретичне обґрунтування історико-соціальних аспектів розвитку боксу в Миколаєві.

Реалізація мети зумовила вибір наступних завдань:

1. Розкрити історичні етапи зародження, становлення та розвитку боксу в Миколаєві.
2. Дослідити життєвий шлях та тренерську діяльність видатного миколаївського тренера з боксу Григор'єва Олега Прокоповича.
3. Проаналізувати проблеми та визначити перспективи розвитку миколаївського боксу на сучасному етапі.

Для вирішення поставлених завдань нами було використано наступні методи:

- теоретичний аналіз наукової літератури, у тому числі й в мережі Інтернет, з метою вивчення історичних етапів розвитку боксу в Миколаєві;
- метод періодизації для здійснення історичного аналізу етапів становлення та розвитку боксу в Миколаєві;
- метод персоніфікованого підходу для вивчення життєвого шляху та тренерської діяльності видатного миколаївського тренера з боксу Григор'єва Олега Прокоповича;
- метод прогнозування з метою аналізу проблем та визначення перспектив розвитку миколаївського боксу.

На початку XX століття бокс на Миколаївщині був маловідомим видом спорту. Бокс мав невелику кількість прихильників. Більшість містян захоплювалася французькою боротьбою: проводилися масштабні змагання, приїжджали відомі борці. Бокс мав розвиток більше на побутовому рівні, під час вуличних бійок. Так, наприклад, на Слободці мав місце такий вираз «дати по зубам бокс» [4, с. 7].

Перші осередки розвитку боксу в Миколаєві починають з'являтися на початку 30-х років. Було створено перші секції в Палаці піонерів, Будинку фізичної культури та Палаці моряків.

Одними з перших тренерів були Григорій Порфірович Кушнір та Пауль Тетеліс. Саме вони стали ініціаторами проведення першої міжнародної зустрічі, що була проведена у 1935 році між боксерами Миколаєва і командою англійського торговельного судна.

У довоєнні роки бокс набуває популярності і серед студентів. Так, в приміщенні Миколаївського кораблебудівного інституту з'являється перша студентська секція. Було виділено приміщення, де облаштували ринг і з'явився спортивний інвентар.

Ініціатором розвитку боксу серед школярів став шкільний вчитель фізкультури Восковський Володимир Іванович. Він відбирав здібних підлітків, навчав їх прийомам боксу та організовував змагання серед школярів. Восковський сприяв розвитку не лише боксу, а й футболу.

До плеяди миколаївських боксерів довоєнного часу входили: Олег Загоруйченко, Георгій Астремський, Михайло Сурнін, Олег Григор'єв, Дмитро Бадиско, Віктор Масс, Боре Фельдман, Лев Бондаренко, Борис Андрєєв та ін. [4].

Після Великої вітчизняної війни група ентузіастів під керівництвом Олега Прокоповича Григор'єва в приміщенні зруйнованого німцями кінотеатру в районі залізничного вокзалу відбудувала своїми силами спортивну залу для першої ДЮСШ з боксу. У цій школі дуже скоро з'явилися перші чемпіони.

Також у 1948 році відновила діяльність секція з боксу в Миколаївському кораблебудівному інституті, яку в різні роки очолювали О. Бондаренко, О. Григор'єв, Ю. Москальков.

Ще одне відділення з боксу відкривається у 1951 році при спортивному клубі «Суднобудівник», яке очолив відомий боксер Микола Кальнов. Протягом 16 років він був головним тренером збірної Миколаївської області, підготував 18 майстрів спорту. Серед них призери чемпіонатів СРСР Б. Левицький, О. Климов, О. Подолянський, переможці і призери чемпіонатів України М. Петришин, О. Костенко, О. Цицилін та ін. [4, с. 10].

У 1952 році на чемпіонаті України з боксу перемогу у всіх проведених ним поєдинках здобув чемпіон з Миколаєва М. Славов. У цьому ж році переможцями обласних та міських змагань стають наступні спортсмени: Юсов, Бібік, Іванов, Бершадський, Хазан, Співак, Гушчін.

60-70-ті роки стають тріумфальними для вихованців ДЮСШ під керівництвом О. Григор'єва. Майстрами спорту СРСР стають наступні спортсмени-переможці: Володимир Фока, Євген Божко, Георгій Постико, Володимир Чечер, Роман Аваков, Віктор Запорожець.

Багато з вихованців Григор'єва стануть не лише титулованими спортсменами, а й продовжать справу свого тренера. В. Фока, В. Чечер та В. Запорожець – це плеяда тренерів, що внесуть вагомий внесок у розвиток боксу на Миколаївщині.

Також центрами розвитку боксу в Миколаєві стали Всеукраїнські фізкультурно-спортивні товариства «Динамо», «Спартак», «Буревісник». Серед найкращих спортсменів цих товариств можна виділити: В. Буца, Є. Максимова, Ю. Маскалькова, О. Бойка, О. Сухарева та ін.

У 80-х роках за ініціативою Миколаївського облспорткомітету було створено спортивний клуб «Ринг» і на його базі клуб боксу «Миколаїв».

За часів незалежності України Миколаїв стає центром не тільки підготовки професійних спортсменів, а й організації високого рівня міжнародних змагань.

Перша міжнародна зустріч була організована у Миколаєві у 1935 році, а у 1999 році в Палаці суднобудівників відновилися традиції проведення міжнародних зустрічей. Це була зустріч між збіркою України та Італії.

В рамках цих змагань було проведено 7 боїв у різних вагових категоріях. У вазі до 63,5 кг виступав спортсмен з Миколаєва Дмитро Романовський, який отримав перемогу над Анжело Летіція. Миколаївський спортсмен Олег Машкін у вазі до 67 кг боксував проти Леонарда Бунду. Судді зафіксували нічию. Тріумф миколаївських спортсменів у цій зустрічі завершив Олег Буц. У ваговій категорії

до 70 кг він блискуче переміг Клаудіно Перуджино. У загальному заліку збірна України виграла зустріч з рахунком 4,5:2,5 [4, с. 101].

У серпні 2003 року на базі миколаївської спортивної школи «Надія» відбувся турнір з боксу в рамках II всеукраїнських літніх спортивних ігор. Участь у турнірі взяло 210 боксерів з усіх регіонів країни. Збірна Миколаївської області посіла перше місце у другій групі областей. Серед призерів виділимо: Віталій Волков (48 кг), Максим Глубоченко (51 кг), Ровшан Рзаєв (57 кг), Дмитро Романовський (69 кг), Анатолій Горбунов (81 кг), Артем Цариков (91 кг). Олександр Ключко (60 кг), крім перемоги, отримав приз «За волю до перемоги».

У 2005 році було організовано матчеву зустріч між збірними України та Болгарії. Найкращими з миколаївських боксерів були вихованці клубу боксу «Миколаїв» Олександр Ключко (60 кг) та Сергій Дерев'янченко (69 кг). Збірна України перемогла спортсменів збірної Болгарії з рахунком 6:2 [12, с. 108].

У лютому 2006 року відбулася міжнародна зустріч Україна – Армєнія. Миколаївську школу боксу представляли Віталій Волков, Ровшан Рзаєв, Олександр Ключко та Дмитро Романовський. Збірна України перемогла з рахунком 7:3 [4, с. 114].

Також у 2006 році в Миколаєві відбулася важлива подія у світі боксу. Вперше, не тільки в Миколаєві, а й в Україні відбувся чемпіонат Європи серед школярів. Участь взяли 110 боксерів з 17 країн Європи. В збірній України Миколаївську область представили Святослав Гірс і Валентин Щербатий. У загальному заліку збірна України посіла друге загальнокомандне місце.

У березні 2018 року у Миколаєві пройшов Міжнародний турнір по боксу пам'яті 68-ми Героїв-десантників. Участь у турнірі взяли збірні України, Молдови і Білорусії. Збірна України посіла перше місце.

Окреме місце в історії становлення і розвитку боксу в Миколаєві займає плеяда видатних тренерів, що пройшли шлях від перемог у спорті до кар'єри тренера. Майже вся школа тренерів боксу в Миколаєві пройшла через підготовку видатного тренера Олега Прокоповича Григор'єва. Серед провідних миколаївських тренерів з боксу хотілося б виділити наступних: Володимира Фока, Володимира Чечера, Віктора Запорожця, Миколу Хаджиогло, Володимира Букалова, Сергія Корчинського, Олега Машкіна, Сергія Меджидова, Олександра Трондіна.

Серед видатних спортсменів, чиї досягнення прославили Миколаївську область на весь світ хотілося б виділити учасників Олімпійських ігор, призерів чемпіонатів світу та Європи Віктора Запорожця, Ковганка Сергія, Машкіна Олега, Дерев'янченка Сергія, Ключка Олександра, Волкова Віталія, Девакова Сергія.

Кожен спортсмен з боксу в Миколаєві знає ім'я видатного тренера, без якого не можливо уявити сучасний миколаївський бокс – це О.П. Григор'єв.

Про життєвий шлях та тренерську діяльність видатного тренера з боксу у м. Миколаєві Олега Прокоповича Григор'єва видано чимало книг. Серед дослідників його друзі, учні, співробітники: Аркад'єв Д., Багмет М., Білоножко А., Вичугіна С., Главатий С., Двойнисюк А., Доля Г. [1], Животовський В., Ігнатович Є., Кравченко М., Кремко А., Мірошніченко Є., Первов Г., Петров В., Сергієнко Л., Сірий В., Синявський В., Снитко Є., Чайковський А., Чуніхін В.

У цих джерелах висвітлюються основні віхи життєвого та творчого шляху людини, що захищала Севастополь, була в'язнем фашистських таборів, учасником антифашистської підпільної організації, а з 1945 року стояла у джерел розвитку боксу в Миколаєві [2, с. 3].

Олег Прокопович народився 14 серпня 1919 року, він був єдиною дитиною у родині, його виховувала матір, Акуліна Микитівна. Дитинство Олега проходило на вулиці серед вуличних бійок завойовуючи авторитет. Але одного разу його життя кардинально змінилося. Це відбулося після його знайомства з боксом.

Бокс змінив його відношення до життя і став його улюбленим заняттям, хоча були і інші. Він займався малюванням в художній студії відомого художника Михайла Божія, а також закінчив парашутне відділення міського аероклубу [2, с.4].

Так склалася доля, що сусідом Олега був професійний боксер Пауль Тетеліс, який декілька років як повернувся з Франції. Саме він став першим тренером Олега. Хлопці разом з тренером вранці виконували спеціальні вправи, обливалися холодною водою, били кулаками по мішку, наповненому зерном, а ввечері відпрацьовували спеціальні прийоми. На вихідні бігали на дальні дистанції в різні райони міста: в Соляні, за Варварівку, на Мішковку.

У 1938 році закінчив робфак педагогічного інституту, а потім вступив на фізико-математичний факультет цього ж закладу. Увесь цей час продовжував активно займатися боксом.

Але війна поставила крапку на мріях і планах молодого фахівця. 13 серпня 1941 року гітлерівці оточили Миколаїв. Німці скидали на місто бомби. Зенітна батарея ледве стримувала натиск ворога, але матросам вдалося прорвати оточення, серед них був і Олег Прокопович.

Потім був відступ степами України і оборона Севастополя. На початку 1942 року його направили в 10-ДОТ, де він знаходився до останнього штурму.

Під час боїв на Сапун-горі Григор'єв отримав контузію, але через декілька днів знову був у строю. Далі було поранення і евакопункт, який захватили німці. Це стало початком німецького полону. Далі були концтабори.

Разом з іншими полоненими Олега перевели у Майданек. Через декілька днів його відправили на каторгу біля міста Гродек, де вони будували злітні смуги для авіації. Жахливі умови праці та майже відсутнє харчування приводило до зневоднення організму.

23 липня 1944 року фронт наблизився до Люблино і радянські танкові частини прорвали стіни в'язниці і звільнили полонених. Але це не було кінцем його страждань. Після звільнення його направили в м. Тулу у фільтраційний табір, а звідси у Москву, де більше року велися дорити. І ще довго після закінчення війни на ньому було тавро «невиїзний». Навіть коли він очолив відділення боксу в ДЮСШ йому відмовляли у виїзді закордон у якості тренера, блокували присвоєння Заслуженого тренера СРСР. І лише у липні 1969 року він отримав довідку про те, що він проходив службу у лавах Радянської армії з 15.06.1941 р. по 10.11.1945 р. і був знятий з військового обліку [2, с. 9].

Повернемося на кінець війни, коли у 1945 році Олег Прокопович нарешті потрапив до рідного міста. Йому було запропоновано очолити відділення з боксу ДЮСШ.

Одночасно Олег Прокопович опановував професію тренера. Це – всесоюзні курси тренерів, факультативний курс з фізичного виховання Миколаївського педагогічного інституту, далі протягом шести років заочного відділення Київського інституту фізичної культури та факультет удосконалення Московського ГЦОЛФКа. Як він все це зміг зробити, хоча його здоров'я було сильно підірвано війною [2, с. 10].

Олег Прокопович любив говорити своїм учням: «Якщо хочеш стати справжнім чоловіком – займайся вітрильним та парашутним спортом, бери альпеншток і йди в гори, вдягай боксерські рукавички – і на ринг, там ти завжди знайдеш себе, станеш поважати себе та інших» [2, с. 10].

Кравченко М. у своїй книзі «Правда вчителя мужності», присвяченій Григор'єву, писав: «Педагогічна методика Олега Прокопича була «простою» - він хотів бачити своїх хлопців справжніми чоловіками, які спроможні не битися, а захищати себе. Свій бокс він будував на людинолюбстві» [5, с. 10].

Але більше сили у підготовці боксера він цінував техніку. В боксі всього 6 видів ударів і 20 видів захисту, однак кількість їх комбінацій нескінченна. У середньому під час бою боксер здійснює до 250 ударів. Але один невірний рух і ти у прірві. Трохи відволікся, розслабився – і удар зіб'є тебе. Бокс увібрав у себе і простоту удару і складність технічної майстерності.

Біля 80-ти вихованців Олега Прокоповича в різні роки ставали переможцями і призерами республіканських і всесоюзних змагань. Він підготував 11 майстрів спорту СРСР. У 1967 році Григор'єв став першим Заслуженим тренером України в Миколаєві. За плідну роботу по вихованню молодого покоління його нагородили багатьма дипломами, грамотами, почесними знаками Спорткомітету СРСР, УСРСР, Міністерства просвіти України та значком «Відмінник фізичної культури» [2, с. 12].

Олег Прокопович також займався суспільною роботою. Брав участь у будівництві спортивного табору «Моряна» біля с. Рибаківка, боксерського комплексу у парку залізнично-дорожників, спортивного залу у Корабельному районі. За це він був нагороджений знаком «Активіст будівництва спортивних споруд». Ним було створено клуби героїчно-патріотичного виховання «Ринг», «Олімпік» та ін. [2, с. 12].

Також він очолював федерацію боксу, тренерську раду, колегію суддів, був членом президії міського спортивного комітету.

Окремим напрямом його суспільної діяльності була організація скаутської групи «Свобода», він розробив її Статут.

Олег Прокопович був ініціатором проведення всесоюзних турнірів з боксу, присвячених 68 морякам-десантникам, що звільнили м. Миколаїв від німецько-фашистських загарбників. Перший з них відбувся 27-31 березня 1970 року у Палаці культури суднобудівників. З 1998 року турнір став міжнародним.

Серед видатних спортсменів, що підготував Олег Прокопович були: Адиров А., Бурлик Я., Буц В., Запорожець В., Іванов Г., Корчинський С., Меджидов С., Москальков Ю., Тирін О., Чечер В. Це не лише видатні спортсмени, а й тренери, що вписали не одну сторінку в історію боксу як в Миколаєві так і у світі.

18 травня 1998 року пішов з життя славетний тренер міста Миколаєва Олег Прокопович Григор'єв. Після його смерті СДЮСШОР № 6, у якій він працював, була названа на його честь.

А 6 жовтня 2014 року на вулиці Правди, 26 відкрито меморіальну дошку, що зображена, на честь легендарного тренера з боксу, засновника Миколаївської школи боксу. На урочисте відкриття приїхав відомий боксер Олександр Усик. Відкриття пам'ятної дошки приурочено до 95-річчя від дня народження заслуженого тренера України Олега Григор'єва [6, с. 3].

Учні усіх поколінь з гордістю згадують свого тренера. Його світлій пам'яті присвячено щорічні всеукраїнські змагання з боксу, що проходять в Миколаєві.

Олег Прокопович Григор'єв пропрацював в ДЮСШ близько сорока років. За ці роки він виховав багато грамотних, тактичних і технічних боксерів. Близько вісімдесяти вихованців в різні роки ставали переможцями і призерами

республіканських і всесоюзних змагань. Ним було підготовлено одинадцять майстрів спорту СРСР.

І підводячи підсумки хотілося б завершити цитатою видатного тренера Григор'єва з його листа від 6 січня 1984 року. Він писав: «Те, що я зміг пройти через всі випробування на війні, а потім у фашистських таборах, я це зміг лише завдяки боксу, який є вищою школою підготовки і формування якостей справжнього бійця. Витримка, витривалість і винахідливість в критичній ситуації – все це можна досягнути, тільки займаючись боксом».

Становлення та розвиток боксу в Миколаєві має свою історію, видатних спортсменів та тренерів, але є й ряд особливостей:

1. Миколаївський бокс пройшов всі етапи становлення від зародження в 20-х роках XIX століття до міжнародного визнання на світових аренах за часів незалежності України. До основних етапів належать:

I. Початок 30-х років – 1935 рік - зародження боксу в Миколаєві.

II. 1935 - 1940 роки - відкриття секцій з боку; залучення широких мас населення до занять боксом.

III. 1945- 1951 роки - відкриття ДЮСШ з боксу та відновлення роботи секції на базі ЗОШ, ЗВО та фізкультурно-спортивних товариств «Динамо», «Спартак», «Буревісник».

IV. 1952 – 1990 роки - сходження миколаївських боксерів на п'єдестали всеукраїнських та міжнародних змагань, участь у Олімпійських іграх.

V. 1991 – 2020 роки - організація і проведення всеукраїнських чемпіонатів та міжнародних зустрічей з боксу в місті Миколаєві.

2. До занять боксом залучалися всі заклади: ЗОШ, ДЮСШ, ЗВО, фізкультурно-спортивні товариства «Динамо», «Спартак», «Буревісник».

3. Миколаїв має свою тренерську школу. Розпочинаючи з видатних тренерів Володимира Восковського та Олега Григор'єва цей список поповнили їх учні: Володимир Фока, Володимир Чечер, Віктор Запорожець, Микола Хаджиогло, Володимир Букалов, Сергій Корчинський, Олег Машкін, Сергій Меджидов, Олександр Трондін.

4. Заслужену славу миколаївському боксу принесли наступні спортсмени, учасники Олімпійських ігор, призери Чемпіонатів Європи та світу: Віктор Запорожець, Сергій Ковганко, Олег Машкін, Сергій Дерев'янченко, Олександр Ключко, Віталій Волков, Сергій Деваков.

5. Миколаїв був і залишається центром організації і проведення міжнародних, всеукраїнських та регіональних змагань.

Література:

1. Доля Г. Безсмертя мужності: пам'яті тренера боксу Олега Григор'єва // Український південь. – 2000, - 30 березня

2. Животовская В. В., Петров В. А., Снытко Е. В. Спортивная слава семьи Григорьевых: Очерк. — Николаев: Издательство Ирины Гудым, 2010. — 32 с.

3. Мірошніченко Є.Г. Григор'єв Олег Прокопович // Енциклопедія сучасної України (укр.). - К.: НАН України, Наукове товариство ім. Шевченка, Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. - Т. 6: Го - Гю. - 711 с.

4. Николаевский бокс: фотоальбом. – Николаев:, 2007. – 144 с.

5. Правда учителя мужества: ист. лит-ра / М.В. Кравченко. – Николаев : Приват– Полиграфия, 2000. – 98 с.

6. Черный, В. На открытие памятной доски легендарному николаевскому тренеру приехал олимпийский чемпион Александр Усик // Николаевские новости. - 2014. - N 122 (9 окт.). - С. 3.

3.2. Modern problems of sailing in Ukraine

Сучасні проблеми вітрильного спорту в Україні

Сучасний вітрильний спорт сьогодні - характеризує державу як передову в технічному та культурному відношенні. Яхта, це сучасний виріб, що проектується та будується з використанням найпередових, найсучасніших технологій з різних галузей науки та виробництва, що в свою чергу демонструє високий потенціал держави.

Метою діяльності Вітрильної федерації України (ВФУ) є розвиток вітрильного спорту України у всіх його проявах (дитячий спорт, спорт вищих досягнень, крейсерський спорт тощо). Українська школа вітрильного спорту виховала багато спортсменів світового рівня. Разом із цим, відтоді, як колишні системи розвитку спорту були скасовані, він практично припинив розвиватись. Діюча система, можливо, відповідає короткостроковим потребам, але вона не здатна стимулювати розвиток спорту або індустрії, необхідної для розвитку вітрильного спорту. Тому необхідно подивитись на майбутнє вітрильного спорту в довгостроковій перспективі.

Проблематику з даної теми окреслюють різні спеціалісти: Скрипченко І.Т. [3; 4], Зеленін Д. [2] , Шкребтій Ю.М. [5]. В Україні, на думку О. Шинкарук, М. Дутчака, Ю. Павленко, прийнято достатню кількість нормативно-правових документів з вказаного питання, проте відсутній належний контроль та відповідальність за їх виконання. Тому шляхи вирішення сучасних проблем вітрильного спорту в Україні потребують подальшого ґрунтовного дослідження. [1]

Мета дослідження - дослідити сучасні проблеми вітрильного спорту в Україні. Наукова новизна. В роботі проаналізовано проблеми сучасного